

PREMIUM

Marianne (52) viert geen kerst: “Ik kán het gewoon niet”

Warme herinneringen aan kerst heeft Marianne Kimmel (52) niet. Ze werd in haar jeugd door haar vader seksueel misbruikt, ook tijdens de feestdagen. “Ik blijf zo ver mogelijk weg van alle kerstgezelligheid.”

TEKST MEREL BRONS

BEELD PRIVÉBEELD

24 DECEMBER 2023, 09:00

“Als ik een huisje boek let ik erop dat het niet direct tussen andere huisjes staat. Dan hoef ik namelijk niet te zien hoe families met elkaar zitten te gourmetten. Dat is juist het beeld dat bij mij nog verdriet oproept. Kerst is voor mij niets gezelligs. Ik heb geen contact meer met mijn familie en warme herinneringen aan de feestdagen van vroeger heb ik niet.

Blijf op de hoogte

Ja, ik wil graag een melding ontvangen van mooie persoonlijke verhalen op Libelle.

KERST MET EEN NAAR EINDE

Ik zie me nog als kind zitten aan die mooi gedekte tafel. Mijn moeder had kalkoen gebraden, onder de boom lag het vol met cadeaus voor mij, Bing Crosby klonk door de speakers. Even hoopte ik dat het dit jaar anders zou worden dan voorgaande jaren. Wél leuk en gezellig en zonder naar einde. Soms kreeg ik geen hap door mijn keel en werden mijn ouders daarom boos op me. Uit woede trok mijn vader dan het hele tafelkleed inclusief diner van tafel. Wanneer ik na het eten in mijn bedje lag en hoorde hoe mijn vader de trap op liep met ferme passen, wist ik genoeg. Het was weer zo ver. Hij kwam over een paar tellen mijn kamer binnen om me seksueel te misbruiken. Uit angst durfde ik me niet meer te bewegen en ik hield mijn adem in. Tot de deur van mijn kamer openging, zoals van mijn vierde tot aan mijn tiende vaak meerdere malen per week gebeurde.

Het heeft me vele jaren therapie gekost om te komen waar ik ben. Op mijn zesentwintigste heb ik mijn vader ermee geconfronteerd, maar die bleef alles ontkennen. Mijn moeder heeft mijn verhaal nooit geloofd en werd alleen maar boos op mij. Ik heb uiteindelijk het contact met mijn ouders om die reden verbroken. Jarenlang had ik nog te maken met de gevolgen van het misbruik. Ik had vreselijke paniekaanvallen waarbij ik zat te trillen als een rietje en soms niet eens alleen meer naar de wc durfde. Ook in relaties tot anderen was ik getekend door mijn verleden. Ik was een pleaser die alles deed om erbij te horen en geen grenzen aangaf. Wilde altijd maar aardig gevonden worden en liet mensen over me heen lopen. Ondertussen lag ik tijdens de kerstdagen alleen op mijn studentenkamer onder een deken en keek ik films. Hopend dat die dagen zo snel mogelijk over zouden gaan.

Advertentie

SAMEN MET VISIT TURNHOUT

7x waarom Turnhout dé plek voor een winterse dagtrip (of weekend weg) is

PIJNPUNT

Het gaat al een tijd goed met me en al tien jaar help ik via mijn stichting Project Speak Now andere vrouwen bij het verwerken van seksueel misbruik. Toch merk ik dat de feestdagen voor mij nog een pijnpunt zijn. Ik kán het gewoon niet. De gezelligheid, de warmte van familie die bij mij ontbreekt. Ik vierde kerst bij een vriendin of vrienden en hun familie. Maar ik was altijd verdrietig, hoe zeer ik ook mijn best deed om blij te zijn. Ik ging met kerst een keer met mijn ex mee naar zijn familie. Zijn moeder had uitgebreid gekookt, het leek allemaal best goed te gaan. Tot het moment dat ik zo misselijk werd dat ik van tafel moest rennen. Kennelijk kan ik met mijn hoofd nog zo hard willen dat het goed gaat, maar geeft mijn lijf wat anders aan.

Ik heb lang mijn best gedaan om er iets van te maken, maar ik kon het niet meer. Doen alsof ik kerst wel leuk vond. Mezelf iets voorspiegelen wat ik kennelijk gewoon niet kán voelen. Dus heb ik besloten om het niet meer te doen en voor mezelf te kiezen. Ik boek een huisje voor mij en mijn hond, ergens in de natuur. Daar kan ik mijn eigen plan trekken en hoef ik niet deel te nemen aan al die kerstgezelligheid. Geen boom, geen ballen, geen lichtjes, maar lange wandelingen met mijn hond en films kijken op mijn laptop. Lekker koken doe ik wel, maar verder doe ik vooral alsof het doodnormale dagen zijn.

ACCEPTEREN

Natuurlijk is het moeilijk echt te ontkomen aan álles dat met kerst te maken heeft. In winkels hoor ik de kerstmuziek en op tv komen de reclames voorbij. Vroeger voelde ik de weerstand, frustratie en de tranen die achter mijn ogen prikken en sloot ik me zoveel mogelijk af. Nu accepteer ik het zoals het is. Ik kon laatst zelfs een glimlach niet onderdrukken toen ik zag hoe een kerstman in het winkelcentrum snoep aan kinderen uitdeelde.

Advertentie

Minder energiezorgen wel kerstversiering

Met een donatie aan de Energiebank help jij iedereen die moeite heeft met het betalen van de energierekening.

Gesponsord door:
Energiebank

MEER INFO

Als ik tegen anderen vertel dat ik geen kerst vier, zijn ze verbaasd. ‘Waarom? Dat is toch superongezellig!’ Vaak zeggen ze lief: ‘Je mag wel bij ons komen.’ Dat is niet wat ik wil. Ik wil ook niet altijd vertellen wat mijn link met die feestdagen is. Dat ze me herinneren aan vroeger, aan het misbruik en dat ik überhaupt geen contact meer heb met mijn familie. En dat ik iets anders voel bij die periode in het jaar. Het wordt al snel een zwaar gesprek waar ik niet altijd zin in heb. Dus antwoord ik vaag om ervan af te zijn: ‘Ik weet het nog niet.’ Dan verlang ik naar mijn rustige hutje op de hei.”